

عنوان مقاله:

توصیف واژنحوی فعل در گویش ملکی بشاگردی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 15، شماره 30 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

علی شیخ آبادی - دانشجو

یدالله منصوری - دانشگاه شهید بهشتی- دانشکده ادبیات و علوم انسانی- گروه زبان شناسی

علی اصغر رستمی ابوسعیدی - رئیس دانشگاه پیام نور

فاطمه کوپا - استاد دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

گویش «ملکی» ازجمله گویش های رایج در منطقه گافر، پارمونت و زنگیک از بخش های جنوبی بشاگرد است که به «ملکی گال» معروف است. این گویش از گروه گویش های بشاگردی و وابسته به خانواده گویش های ایرانی جنوب غربی است که به لحاظ جغرافیایی در نقطه مرزی خانواده زبانی بلوچی واقع شده است؛ به همین جهت، از حیث مختصات زبان شناختی، حلقه پیوند این دو خانواده زبانی محسوب می گردد که به دلیل گسترش آموزش همگانی و هجوم رسانه ای و نفوذ فرهنگ شهری در معرض زوال و نابودی قرار گرفته است. هدف از پژوهش حاضر، توصیف دستگاه فعلی گویش ملکی رایج در این منطقه است. برای این هدف، مقولات دستوری مرتبط با فعل، شامل مقولات واژنحوی زمان دستوری، نمود، وجه، مطابقه و جهت در این گونه زبانی بررسی و توصیف شده اند. نتایج پژوهش نشان می دهد دستگاه فعلی این گویش از سازوکارهای واژنحوی مجزا و متنوعی برای نمایش تمایزات مربوط به مقولات پنج گانه بالا بهره می گیرد که از آن جمله می توان به تمایز این گویش در کاربرد واژه بست های فاعلی، واژه بست های عامل و کاربرد ساخت کنایی دوگانه در این گویش اشاره کرد. گردآوری داده های زبانی این گویش به شیوه مصاحبه (پرسش و پاسخ) و همچنین ضبط گفتار آزاد با پنج تن از گویشوران ساکن در این منطقه است که از طریق گفت وگو با هشت مرد و هشت زن با میانگین سنی حدودا پنجاه ساله کم/بی سواد به دست آمده است.

کلمات کلیدی:

گویش ملکی، ساختواژه تصریفی، دستگاه فعلی، مقولات واژنحوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581219>

